

Pismo sem zmašil za srajco. Bilo je čudovito za moje srcé. Hrana dolge noči, premetavanja in vzdihov. Razbičan od njenega poljuba, sem čutil neprestano njeno telo ob svojem telesu.

Iz pisma, ki mi je šumelo za srajco, iz besed, ki so se ponujale iz njega, se je porodila želja, odgrniti vse, kar mi more odgrniti ženska, vedeti vse, kar mi more ona povedati.

V prvem hipu sem se prestrašil te misli, da sem zastrmel v strop, ki je bil osvetljen od luninega sijaja, ki je padal skozi okna. Počasi je legala ta misel kot prah na moje dušo in jo je pokrivala z vedno debelejšo plastjo mikavnosti.

Bedel sem, a sem zasanjal v omamo predstav, ki so plesale mimo mene. Moje telo je gorelo; bal sem se ga dotakniti. Bil sem podoben človeku, ki stoji nad breznom in trepetá; neznana sila ga vleče na dno temine in neznanega.

Dvoje oči ima človek: ene vidijo resnico, druge so fantastne. Zapre prve oči, zataji resnico naravnost, da laže gleda z drugimi. S temi pa zajme do dna. (Dalje prih.)

Tine Debeljak / Tkem

Dolgo, o dolgo že tkem ti čas
s pogledi — nitmi srebrnimi...
o, draga, daj še ti, vrni mi,
da stkala bodočnosti bova obraz.

Bodočnost: prepad brez oči, le z roba
slutnje svetlé se kot bele breze...
O, draga, vtkiva vanje svoje poteze,
pa če tkeva, pa če tkeva do groba...

ali je to smejano?

Li-Tai-Pe / Slovo od prijatelja

Tam, kjer modri griči se vrstijo
in med njimi rečice šumijo,
tam ločiti morava se zdaj,
ves samotni zapustiš naš kraj
kot oblak od daljnih vetrov gnan.

V mojem srcu gine solnčni dan.
Na, rokó še zdaj, prijatelj verni!
Konj rezgeče, čaka.

V dalji plaka

gong večerni... *In vrnil: to se dopustno - Pravi*

(Iz cikla vzhodnih prevodov „Krizantemine vaze“ prevedel Pavel Karlin)